

. kinh dị ngày và kinh dị đêm
hoàng hôn lạnh cóng tứ chi mềm
mấy cành củi mục trôi về biển
ngang cửa A Tỳ thấy chốn quen
cứ tưởng mưa xong có nắng vàng
tới sông tìm mãi chuyển đồ ngang
bồng nhìn thấy ở trong lưu lạc
có ngọn lưu đày chỗ cuối đêm

cánh cửa ngang qua thế giới buồn
tổng biệt hồng sang tổng biệt đen
em mang điệp khúc về đâu đó
ta tưởng chừng như già biệt em

chết một ngàn năm chắc phải sầu
nhưng này thương nhớ lúc xa nhau
mịt mù nhân thế trôi biển biệt
giữa vị sầu nghe có vị đau